

absolut rigtig, men hvis det ærede Medlem for 8de Kreds sammenligner Beretningen fra i Fjor med det Resultat, der foreligger nu, vil jeg indrømme, at saa kan det ærede Medlem gerne have Ret; selvfølgelig har det ærede Flertal ikke gjort alle de Krav gældende i Betænkningen nu, som vare fremsatte i Fjor. Men naar jeg har talt om, at vi have fjernet os fra Maalet, har jeg ikke draget Sammenligning med den Beretning, der forelaa i Fjor, men med det Resultat, der var opnaaet i det andet Ting for to Aar siden ved velvillig Imødekommen fra alle Sider. Det er ikke det andet Tings Flertals Stilling, der er Tale om, men det er selve Regeringen og selve Regeringens Venner i det andet Ting, selve Højres Regering og Højres Mindretal i alt væsentligt, der var enige med Folketingets Flertal om de to Lovforslag, der foreligger til Forhandling. Det var det Resultat, der da var opnaaet, som jeg betragter som glædeligt. Og naar jeg sammenligner, hvad der nu bydes, med det Resultat, der da forelaa, maa jeg hævde, at vi have fjernet os fra Maalet i Stedet for at nærme os dertil. For øvrigt skal jeg tilføje, at denne Opfattelse gælder selvfølgelig kun, naar Hensigten er at fastholde de Krav, Flertallet opstiller, for hvis man har i Sinde muligvis at fratælde disse, saa erkender jeg, at vi kunde maaske endda naa til et Resultat. Jeg skimtede et lille Haab i det ærede Medlems Ytring, naar han gjorde gældende over for mig, at de Indvendinger, jeg havde fremført mod at knytte Reglerne for den personlige Beskatning til denne Lov, havde rokket ham mere i hans Synspunkt i saa Henseende. Han var, saa vidt jeg opfattede det, til Dels enig i, at det ikke var rigtigt at løse dette Spørgsmaal i Forbindelse med denne Lov; det udtalte han som sin private Opfattelse. Jeg skal tilføje, at hvis der er adskillige andre Medlemmer, der staa paa et lignende Standpunkt, vil jeg tillade mig fremedes at haabe, at det skal være muligt at naa et Resultat. — Til den ærede Finansminister vil jeg gøre nogle Bemærkninger. Selvfølgelig have Rigsdagens to Ting hvert for sig Ret til at gøre sig gældende, og jeg er ikke blind for, at de ere sammen-satte paa forskellig Maade, men hvert for sig har Ret til at gøre sig gældende over for de forskellige Lovforslag; den Betragtning har jeg aldrig nogen Sinde underkendt, den vil jeg altid vedkende mig. Men jeg maa atter hævde, at naar Landstingsflertallets Regering, kan jeg gerne sige — den Regering, som har sin særlige Støtte

i Landstingsflertallet, en Højreregering — kommer overens med det andet Ting om et Lovforslag, saaledes som det forelaa for os for to Aar siden, havde jeg nogen Grund til at vente og haabe, at vi snart skulde kunne naa et lykkeligt Resultat.

Den ærede Finansminister vilde hævde over for mig, at det var aldeles umuligt at naa til at paaligne en Formue- og Indkomstskat til Kommune og til Stat efter samme Regler. Jeg ved ikke rettere, end at den ærede Finansminister tidligere i alt væsentligt har været enig med mig i mit Syn i saa Henseende, ellers skulde jeg have opfattet den ærede Finansminister forkert. Jeg har opfattet ham saaledes for to Aar siden som, at det ogsaa stod for ham som noget, der var værd at stræbe efter, at komme til samme Regler for en Formue- og Indkomstskat til Stat og til Kommune. Jeg vil ellers sige til den ærede Finansminister, at naar jeg staa her og anbefaler noget saadant og her udtaler det som et Fremtidsmaal for mit Vedkommende, er det ikke noget rent Ideal, men det er et Ideal, der grunder sig paa praktisk Sans og langvarig Praksis, kan jeg gerne sige, langvarig Erfaring. Og mit Ideal brister i saa Henseende paa ingen Maade, det er jeg overbevist om. Jeg skal ikke opholde mig ved, at der var en Gang for 25—26—27 Aar siden, da et Folketingsudvalg helt igennem, ikke blot Venstre, men ogsaa Højre, var enigt om at opfordre den daværende Regering til at komme med Forslag om fælles Regler for Statsskat og Kommuneskat; det var Standpunktet i Slutningen af Treserne og Begyndelsen af Halvfjerdserne. Men jeg skal tillade mig at nævne, at jeg gennem praktisk Gerning har praktiseret dette. Naar den ærede Finansminister siger, at en Formueskat i Kommunerne er umulig, vil jeg dertil sige, at jeg som mangeaars Sogneraadsformand netop har gennemført det og ved, det er muligt. Jeg ved nok, at Formueskatten vil komme til at lide af Ufuldkommenheder og Fejl, ligesom jeg ved, at et hvilket som helst Skattesystem ikke kan helt igennem siges at være retfærdigt. Det fuldstændig retfærdige naa vi aldrig, vi kunne stræbe henimod det, men naa det fuldkomne er umuligt. Det erkender jeg, og særlig erkender jeg, at Formueskatten har visse Ufuldkommenheder, men at den lader sig praktisere, ved jeg af egen Erfaring.

Den højtærede Finansminister gjorde dernæst gældende, at der var meget større Udsigt nu til at naa et Resultat end tidligere, fordi han og Flertallet vare komne